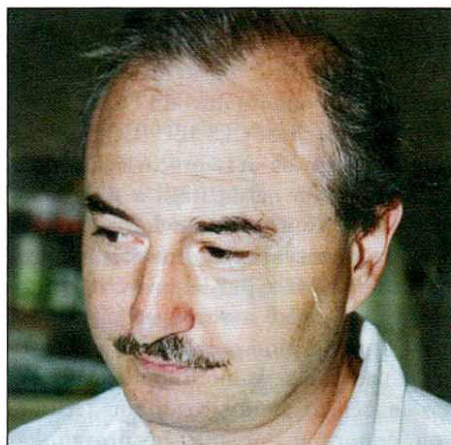

Svaté jsme přejali od svých otců a ti zase od svých. Jednou přijde doba ... a naši staří bohové zemřou. Z jejich rovů však vyrostou noví. Člověku není dáno, aby vystačil sám se sebou, bohy potřebujeme ke svému životu stejně jako vodu, vzduch a jídlo. My patříme jim a oni nám. ...My je bráníme a uctíváme, protože v nás proudí jako naše krev. A kdo nemá krev, nežije. ...Lidé se novým božstvům brání proto, že by s nimi zemřel kus jejich vlastního života. Přestali by rozumět svým předkům; ztratili by nejen je, ale i svou budoucnost. ...své bohy máme v krvi. Jsou jako míza stromu, který tu roste od věků.

Zkušený a plodný autor **Lubomír Jaroš** v minulých dnech vydal svou zatím poslední knihu **Vítr na věčnost**. Je to historický příběh o Miliduchovi, knížeti Lužických Srbů, který se roku 806 postavil vojskům Karla Velikého, jež táhla podél Labe na naše území.

PharmDr. Lubomír Jaroš, lékárník z Hrádku nad Nisou (Lékárna Na Hradě), knížku napsal nejen z obdivu k hlavnímu

hrdinovi, ale netají se ani tím, že si dal za cíl posílit národní sebevědomí Lužických Srbů. Příběh vychází z faktů a je určen široké čtenářské obci, od mládeže pro dospělé. Jak říká autor – „nastoluje však i témata přetrvávající a diskutovaná dodnes: nepřístupnost šířit křesťanství násilím, oddělení duchovní a světské moci, odpovědnost tehdejší církve za násilné poněmčení, vyhnání a zčásti vyvraždění Polabských Slovanů, jejichž důsledky trvají svým způsobem dodnes.“

Knížka, které nechybí filozofická rovina ani dramatický popis bitevní vřavy, vyšla ve třech jazykových mutacích: česky, německy a v hornolužické srbštině. Její součástí jsou obsáhlé vysvětlivky a přehledná upravená mapka osídlení území východního Německa a části Bavorska slovan-skými kmeny v 9.–10. století.

Jaroslava HOŘANSKÁ